

ten persianes. El problema ve a la nit quan s'encenen els llums i des de fora es veu tot el que passa. Americans, alemanys i francesos han intentat solucionar el problema a través de procediments químics que resulten molt cars. Però jo he inventat un sistema mecànic, per tant molt més econòmic, que funciona accionant una palanca. Aquest mecanisme permet que el vidre pugui ser fosc, translúcid o transparent, segons les necessitats.

- Té altres invents entre mans?

També estic fent un invent que he batejat com «Rem calamar», consistent en un únic rem que eliminarà els dos que es fan servir actualment. Aquest rem anirà al centre de la barca i constarà de dues pales que impulsaran la barca imitant l'acció dels calamars.

- Li han imitat algun invent?

Sí. Una vegada, un inventor es va aprofitar d'un invent que jo ja havia patentat, concretament d'un aplicador de taladradora. L'únic que va fer aquest home va ser afegir un simple cargol.

- Va quedar escarmentat?

Sí. Des de llavors, faig tres o quatre patents a partir del mateix invent, fent petites modificacions. Així evito que altres inventors s'aprofitin de la meva creativitat.

- Té problemes per patentar els seus invents?

Els industrials espanyols o no confien o no volen invertir en els inventors del país. Això fa que invents fets aquí també es patentin a l'estranger, cosa que sembla donar més confiança al consumidor. Això va passar amb la meva glaçonera, que ha tingut molt més èxit comercialitzada per França. A Espanya s'importen molts productes de l'estranger, a vegades ideats aquí, quan els nostres sovint són millors.

- Hi ha algun invent que no li hagin reconegut?

Sí. He ideat un sistema revolucionari d'apagar focs. Es tracta d'omplir contenidors de plàstic amb aigua de mar i emmagatzemar-los durant l'any. En època d'incendis, només caldria que els avions de càrrega recollissin els contenidors i els llancessin sobre les flames. Tot i que és un invent efectiu i econòmic ningú del país no ha volgut saber-ne res.

Els invents esmentats són tan sols una petita part del total, que puja a una cinquantena. Mentrestant, la ment de Josep Teixidó continua barrinant, en la seva casa de Caldes, com posarà en pràctica la seva última idea.

Albert Torrent - Pili Turon

La primera etapa del "Casino caldense" (1885-1894)

En aquests últims mesos ha ingressat a l'Arxiu Municipal, com a donació del Sr. Francesc **Massa i Ferran** del poble veí de Sils, un llibre de les actes manuscrites del "Casino caldense" entre el mes de gener de 1885 i el mes de setembre de 1894. Ens felicitem d'aquesta valuosa donació i alhora li agraïm des d'aquí públicament.

Fins fa poc temps pensàvem, a partir de les referències aparegudes a la "Guia oficial il·lustrada de Caldes de Malavella" del mestre Sr. Francisco Font i Baró, que el "Casino caldense" havia estat fundat a l'entorn dels anys vint d'aquest nostre segle, època quan s'hauria construït un local de nova planta al carrer J. Verdaguer, compost d'una sala ampla de cafè-bar i d'un teatre-cinema adossat, des de les quals s'oferien als seus socis i clients diferents tipus d'activitats culturals i recreatives (teatre, ball, cinema ...) que servien per omplir les seves hores de lleure, especialment en els dies festius.

Amb la donació d'aquest llibre manuscrit i a partir del contingut de les seves actes, podem recular quasi quaranta anys en relació a la data de fundació del nostre Casino i situar-la a l'1 de gener de 1885, que fou quan es constituï el que sembla la seva primera junta directiva, que havia de regir els destins de l'entitat, tal com s'acostumava aleshores, al llarg de l'any 1885. No s'ha pogut esbrinar la ubicació exacta de l'entitat recreativa a final del segle passat, malgrat

que de les dades que apareixen en les actes, s'utilitzava, arrendat per la quantitat de 110 ptes. l'any, el local de l'antiga sala de ball del senyor Benito Murlà, que a la vegada constava com a membre de la primera junta directiva del Casino.

És de suposar per tant que a més de les activitats típiques d'un centre recreatiu com el "Casino Caldense", com per exemple les d'aixopluc per anar a prendre-hi el cafè i algun licor, exercir la tertúlia distesa i practicar jocs de taula sobretot amb les cartes, amb els amics i després dels àpats, reservades exclusivament als socis adults de sexe masculí, el caràcter d'antiga sala de ball amb les seves dimensions permetia al centre recreatiu de promoure-hi els dies de festa o en festes assenyalades, balls i concerts per a la concurrència de bona part de les famílies dels associats.

Les actes no són desgraciadament massa explícites sobre les diferents activitats que s'hi realitzaven, però posen de manifest una preocupació emergent entre els caldens d'aquella època, en aquella entitat dins l'àmbit de la cultura. En l'organigrama directiu de cadascuna de les juntes hi ha la figura d'un bibliotecari del centre, encarregat d'ordenar i seleccionar llibres i revistes per a ús dels associats, alhora una de les primeres compres que aprovà la junta directiva del Casino fou precisament la d'un armari per a contenir-hi els llibres de la biblioteca que costà 47'5 PTA.

Malgrat que els associats pagaven mensualitats de 2 rals i que el nombre d'associats sense llurs famílies era al voltant d'una quarantena, semblaria que la vitalitat inicial de l'associació recreativa s'anà progressivament esllanguint fins al 9 de setembre de 1894, data de l'acta darrera del llibre en què es fa la liquidació dels pocs actius de la societat

Josep Maria Casas-Arxiver Municipal